

EL DAVANTAL de PERE CALDERS

De cara a Orient

Enmig de les pors de la nostra època, hi ha símptomes que permeten de creure que la gent prova de defensar-se desesperadament. Ho fa fugint —o intentant-ho— de la realitat i es refugia en il·lusions que semblen més aviat metafísiques. En aquest cas, fa l'efecte que la mística oriental va guanyant terreny al materialisme d'occident.

Suposo que una bona part de nosaltres, aquests dies, ha sentit parlar dels braçalets reguladors biomagnètics. Gairebé es podria dir que han entrat a cada casa, en forma de notícia prodigiosa o d'una manera efectiva. Segons els fabricants, el braçalet té relació amb l'energia universal dels orientals, posada sota els signes de Yin (ions negatius) i de Yang (ions positius o protons). Això, que dit així deixa una mica fred, comença a desvetllar curiositat si es llegeix el manual d'instruccions que acompanya la peça màgica. Diuen que té la propietat de descarregar de l'organisme l'electricitat estàtica, les radiacions nocives emeses per altres persones i objectes radioactius, tot regulant l'equilibri bioelectromagnètic i el bioritme psicofísic. Quasi res! Si es té en compte que el braçalet funciona sense piles i que no cal connectar-lo al corrent elèctric, la seva seducció augmenta considerablement. Ah! I, per torna, és una panacea que guareix un gran nombre de malalties o, pel cap baix, n'atenua les molèsties. Poques propagandes es mostren tan generoses a l'hora de cantar les seves excel·lències, ni es revesteixen de tanta respectabilitat, perquè el braçalet regulador electromagnètic es ven a les farmàcies.

Però la penetració oriental no s'atura pas aquí. Un il·lustre personatge, ex-director general de Protecció Jurídica del Menor, ha intervingut fa poc en el VIII Congrés Català de Ioga i ha dit que «seria molt positiu que els polítics i líders espanyols fessin ioga per a incrementar la seva creativitat».

En l'esmentat congrés, celebrat a Barcelona la primera setmana de l'actual mes d'octubre, es va presentar el zen dinàmic, una tècnica utilitzada al Japó que permet, mitjançant crits i gestos, desbloquejar els executius que han realitzat una llarga jornada de treball.

És interessant això de desbloquejar executius. I, potser, líders. Un polític espanyol equipat amb braçalet electromagnètic, practicant del ioga i del zen (els quals, segons la distingida personalitat esmentada abans poden incrementar una visió dinàmica del futur i de desenvolupament del present), qui sap si ens abocaria a canvis sensorials. Un polític espanyol desbloquejat podria ésser més proclivi a desbloquejar autonomies —sobretot les de les nacionalitats històriques—, una cosa que ens donaria l'aire fresc que necessitem de moment per a respirar.

El mal és que topem amb massa vells i massa joves envellits, en el sentit de tragar la nosa del passat com si fos un element d'ara. La veritat és que de gestos i de crits ja en fan, però a diferència del zen dinàmic només els serveixen per a fossilitzar-se encara més.